

Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga

"TIESOS DRAUGAS ekstra"

Naujienlaiškis Nr. 154

*„Jei laikysitės mano mokslo, jūs iš tikro būsite mano mokiniai;
jūs pažinsite tiesą ir tiesa padarys jus laisvus.“ Jn 8,31-32*

Tiesos Draugas ekstra yra Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjungos leidinys, platinamas elektroniniu paštu, skirtas apžvelgti mūsų bendrijos įvykius, naujienas, spausdinti aktualius straipsnius bei esė.

Šiame numeryje:

- **Sveikinimas.** Kristus prisikėlė!
- **Eilėraštis.** Žinau tvirtai
- **Atsiminkite savo vadovus**
- **Mintys apie labiausiai lankomą kapą**
- **Gerų minčių trupiniai**
- **Jūs galite mus paremti**

Kristus prisikėlė! Kristus iš tikrųjų prisikėlė!

- *„Nėra Jo čia, Jis prisikėlė!“* Tai buvo svarbiausia Velykų žinia, paskelbta prie atviro tuščio kapo.
- Kitą svarbią ir prasmingą Velykų žinią iš Jėzaus lūpų išgirdo išsigandę ir nusiminę Jo mokiniai: *„Ramybė jums!“*
- Savo aktyvųjį mokinį Petrą Jėzus prakalbino tiesiu klausimu: *„Simonai, Jono sūnau, ar myli mane?“*
- Dviem mokiniams Emause Jėzus atsivėrė ne žodžiais, o veiksmu – lauždamas ir laimindamas bendravimo duoną. Abu prisipažino: *„Argi mūsų širdys nebuvo užsidegusios?“*
- Kokios Velykų žinios laukiame mes? Tikriausiai ne apie margučius ar neaiškios prasmės tradicijas... Sveikindami mielus „Tiesos draugo“ skaitytojus su Kristaus Prisikėlimo švente linkime, kad visi galėtume džiaugtis Prisikėlimo tiesa, jog Viešpats Jėzus buvo *„paaukotas dėl mūsų nusikaltimų ir prikeltas mums nuteisinti“*. Tai yra pats Velykų evangelijos branduolys.

Prisikėlusiojo Viešpaties artybės jums linki „Tiesos draugo“ leidėjai

Žinau tikrai: Atpirkėjas gyvas (giesmė)

„Aš žinau, kad mano Atpirkėjas gyvas.“
(Jobo 19,25a)

Į žemę šią atėjo Jėzus,
dangaus šlovės Pasiuntinys,
atpirko mus mirtim ant kryžiaus,
o tuščias kapas liudija, kad gyvas Jis.

Lenkiuosi Jam už meilę didžią,
kentėjusią Golgotoje,
už Jo žaizdas ir už gyvybę,
ir dėl manęs ant kryžiaus paaukotąją.

Priegiesmis:
Žinau tikrai: Atpirkėjas gyvas,
ir Jo žinioj mano ateitis;
su Juo ramiai žvelgiu rytojūn -
gyventi verta vien dėl to, kad gyvas Jis!

Žodžiai: Gloria Gaither, William Gaither
Liet. tekstas N. L.

Atsiminkite savo vadovus

Šių metų balandžio 6 d. Ylakių ev. baptistų bendruomenė pamaldų matu paminėjo savo ilgamečio Dievo Žodžio skelbėjo ir ganytojo Porfirijaus Šeršniovo 100-ąjį gimtadienį. Po pranešimo apie jo pašaukimą, gyvenimą ir tarnavimą maldoje buvo padėkota už gerbiamo brolio tikėjimo liudijimą, buvo prisiminti jo vaikai ir vaikaičiai. Visi pagiedojo giesmę „Po Jo sparnais“ („Giesmių vainikas“ 170).

A.N.L.

Žemiau spausdiname pranešimo tekstą.

Porfirijus Šeršniovas

1925.03.17 – 2008.06.14

Gimė Lietuvoje rusų sentikių giminėje Rokiškio apylinkėse. Šeimoje augo šeši vaikai. Porfirijus pagrindinėje mokykloje mokėsi siuvėjo amato. Tėvas priklausė baptistų bendruomenei, o po sunkių patyrimų įtikėjo ir Porfirijus. Būdamas 19 metų jis 1944 m. kovo mėn. buvo pakrikštytas eketėje ir tapo Subatės baptistų bendruomenės nariu. Kurį laiką gyveno įvairiuose pietų Rusijos ir Ukrainos miestuose. Ten susipažino su Diana, kurią vedė, jiems gimė keturi sūnūs, bet užaugo trys. O 1957 m. Šeršniovo šeima apsigyveno Latvijoje. Kyla klausimas, kodėl Porfirijus negyveno savo tėvynėje, Lietuvoje? Atsakymas – ankstyvos jaunystės paklydimai ir išbandymai.

1940 metais Lietuvoje ėmė šeiminkauti sovietų valdžia. Penkiolikametis Porfirijus buvo suviliotas socializmo idėjų ir įtrauktas į naujos santvarkos veiklą. Bet po metų šią tvarką nutraukė Lietuvą užėmusi Hitlerio armija. Kažkas iš kaimynų naujai vokiečių valdžiai pranešė apie komunistų bendrininkus. Porfirijus buvo suimtas, tardomas. Kokių nors svarbesnių žygdarbių nebuvo atlikęs, todėl galėjo supykinti tardytojus, ir šie ėmėsi smurto. Iš tvoros ištraukę medinį kuolą, pasikeisdami daužė juo Porfirijų, siekdami išgauti naudingos informacijos. Gerai prisimenu jo pasakojimą, kaip jis buvo netekęs vilties išlikti gyvas. Jam iš galvos išgaravo visi socialistiniai paistalai. Kentėdamas žiaurius smūgius, mintyse meldė Dievą: „Jei išliksiu gyvas, atiduosiu Tau savo gyvenimą!“ Gal kankintojai pavargo, gal jiems atsibodo ta egzekucija, ir jie ėmetė savo auką į pakelės griovį ir pasišalino. Porfirijus suvokė, kad jis, nors leisgyvis, gali kur nors nušliaužti ir pasislėpti. Jam tai pavyko.

Kai 1944-aisiais Raudonoji armija, stumdama į Vakarus vokiečius, įžengė į Lietuvą, Porfirijus suprato, kad buvę šeiminkai jį susiras, nepaliks ramybėje ir bandys įtraukti į komunistinio jaunimo veiklą. Nenorėdamas rizikuoti jis pasitraukė iš Lietuvos ir, kaip minėta, gyveno kurį laiką svetur, o nuo 1957 m. – Latvijoje, Jelgavoje. Čia jis aktyviai dalyvavo įvairioje baptistų bendruomenės veikloje ir tuo pačiu metu dirbo budėtoju Žemės ūkio įrangos gamykloje. Budėjimo metu buvo leidžiama skaityti, bet tik ne Bibliją, o marksistinės ideologijos raštus. Su šia ideologija Porfirijus gerai susipažino ir vėliau sugebėdavo veiksmingai savo žiniomis pasinaudoti.

1972 m. br. Šeršniovas buvo išrinktas pastoriaus tarnystei, pradžioje nedidelėje Aucės bendruomenėje, vėliau – Kuldigos, o dar vėliau – didelėje Liepojos Povilo bendruomenėje. Nuo 1985 metų iki pat mirties 23 metus tarnavo ganytoju Ylakiuose. 2008 metų birželio 14 d. po varginančios ligos br. Porfirijus Šeršniovas iškeliavo Amžinybėn. Jo kūnas ilsisi Liepojoje, šeimos kapavietėje Lyvos kapinėse.

Šeršniojų šeima

Dar keletas žodžių apie brangaus Dievo Žodžio tarno Porfirijaus Šeršniovo būdo ir tarnystės bruožus. Neturėdamas galimybės studijuoti teologiją, ši trūkumą jis stengėsi užpildyti savarankiškai, savišvietos būdu. Skaitė gerą ir naudingą literatūrą. Ypač domėjosi tuo metu ateistų puolamos krikščionybės apologetikos tema. Buvo surinkęs nemažą ateistinės literatūros biblioteką. Surasdavo silpnų arba suklastotų Dievo neigimo argumentų ir juos sukritikuodavo. Bibliotekoje turėjo ir krikščionių mokslininkų darbų. Savo žinias ir išvalgas br. Šeršniovas įterpdavo į pamokslus, o tai erzindavo ateistinę valdžią. Tam tikra prasme tai buvo unikalios tarnystės reiškiny. Kaip per laidotuves br. Šeršniova apibūdino vienas iš jo kolegų, tai buvo kovotojas. Dar reiktų pridėti, kad jis ne tik tvirtai gindavo savo pažiūras, bet mokėdavo įsiklausyti ir į kitų nuomonę.

„Atsiminkite savo vadovus, kurie jums paskelbė Dievo žodį. Įsižiūrėkite į jų gyvenimo pabaigą, sekite jų tikėjimu. Jėzus Kristus yra tas pats vakar ir šiandien, tas pats ir per amžius.“ (Laiškas hebrajams 13,7-8)

Albertas Latužis

Mintys apie labiausiai lankomą kapą

Sodo Kapas

Tūkstančiai tikinčiųjų, turistų ir piligrimų apsilanko Izraelyje. Žinoma, jie pirmiausia stengiasi patekti į Jeruzalę, į vieną seniausių miestų pasaulyje. Visų pirma jie nori apsilankyti **Šventojo Kapo** bažnyčioje, kuri priklauso kelioms krikščioniškoms denominacijoms. Ypač daug žmonių čia apsilanko Kristaus Prisikėlimo švenčių metu. Daugeliui pasiūloma aplankyti ir kitą vietą, kuri laikoma taip pat tikrąja Kristaus kapo vieta. Tai vadinamasis **Sodo Kapas**. Ar tai reiškia, kad gali būti tikros net dvi vietos? Tokios žinios apie Jėzaus mirtį ir prisikėlimą gali sukelti rimtų abejonių.

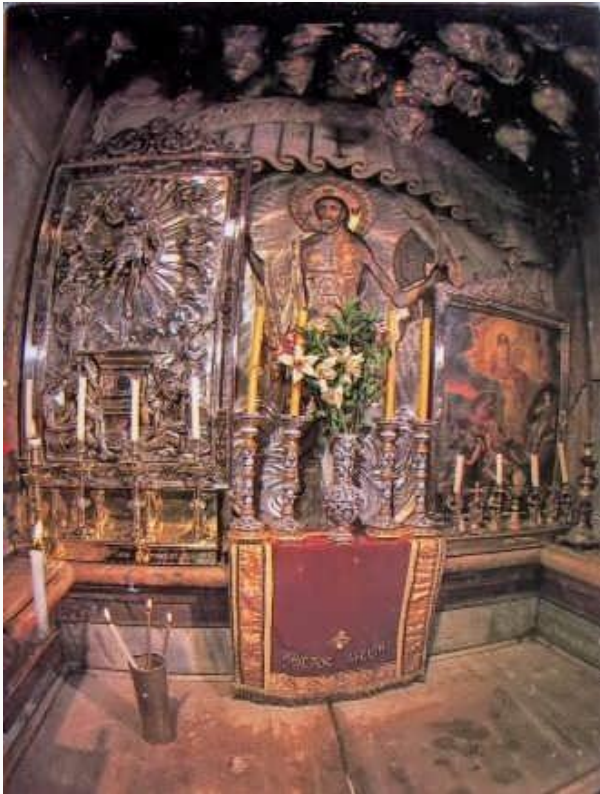
Šių eilučių autoriui susipažinimą su Kristaus kapu teko pradėti nuo antrojo varianto. Čia dažniausiai lankosi evangelikai. Tai vieta už Jeruzalės sienos prie Damasko vartų. Sodas atrodo gana kukliai, bet gerai tvarkomas. Erdvė nedidelė, jauki. Atvira kapo anga, baltos uolienos stačiame šlaite iš karto patraukia dėmesį. Akmuo, kuriuo buvo uždaroma anga, nėra išlikęs, nors gerai matosi jo paliktas pėdsakas. Nėra jokių abejonių, jog tai kapo ola, bet kas čia buvo palaidotas – atviras klausimas...

Šalia šio kapo stūkso stati šviesios uolienos kalva, kuri iš toliau primena žmogaus kaukolę. Aiškinama, kad tai Golgotos (Kaukolės) vieta, kur Jėzus buvo nukryžiuotas.

Vaizdas jaukus, jaudinantis. Maloniai švietė rudens saulė, žydėjo kuklios gėlės, medžiuose čiulbėjo paukščiai. Keliose vietose nedidelės grupelės meldėsi, o vienoje grupėje žmonės šventė Viešpaties atminimo Vakarienę ir susikaupę giedojo giesmę. Ateina į galvą evangelisto Jono užrašyti žodžiai apie Jėzaus kūno palaidojimą: *„Toje vietoje, kur buvo nukryžiuotas Jėzus, buvo sodas ir sode naujas kapo rūšys, kuriame dar niekas nebuvo laidotas.“* (Jn 19,41)

Tiesa, yra nuomonė, kad tai negalėjo būti Kristaus kapas, nes kapavietės amžius daug senesnis – šeštasis amžius prieš Kristų, o Kristų paguldė „*naujame kapo rūsyje*“. (Mt 27,60)

Be abejo, Sodo Kapo variantas negali konkuruoti su daug senesne tradicine Kapo bazilikos versija. Istorija prasidėjo ketvirtojo amžiaus pradžioje, kai Romos imperatorius Konstantinas Didysis – veikiausiai politiniais sumetimais – pradėjo pirmuosius pagoniškosios imperijos krikščioninimo žingsnius. Vieningai imperijai, kur gyveno daug tautų, buvo reikalinga visiems bendra religija, kuri sutvirtintų klibančius valstybės pamatus. Palaiptu buvo sustabdyti krikščionių persekiojimai ir buvo paruoštas kelias krikščionybei tapti valstybine religija.

Šv. Kapo bazilikos fragmentas

Konstantino motina Elena apsilankė Šventojoje žemėje, o sugrįžusi pranešė, kad Jeruzalėje suradusi kryžių, ant kurio buvęs nukryžiuotas Viešpats, ir parsigabenusi jo dalį. Dvasininkija, jau turėjusi polinkį tokioms sensacijoms, toliau platino šią žinią, ir vėliau daugelis stengėsi ką nors „atrasti“: kas vinį, kuria Kristus buvo prikaltas, kas akmenį nuo Jo kapo. Šias relikvijas pradėta viešai demonstruoti. Panašus požiūris išliko iki mūsų dienų. Lankydamasis Kapo bazilikoje girdėjau, kaip dvasininkas aiškino piligrimų grupei, kad Elena „surado“ ir Adomo kaukolę, ant kurios iš Kristaus žaizdų „lašėjo Išganytojo kraujo lašai“.

325 m. imperatorius Konstantinas šioje vietoje pastatydino šią Šventojo Kapo bažnyčią, kuri išliko iki mūsų dienų ir kurioje nenutrūkstama srove kasdien plūsta turistai ir pilgrimai iš viso pasaulio. Atvirai kalbant, ši vieta nėra labai maloni, nes prieblanda ir gausybė įvairiausių religinės atributikos, paausuotos dekoracijos užgožia Jėzaus Kristaus paskelbtos Evangelijos tiesas. Liūdina ir piligrimų nuoširdžios pastangos „tinkamai“ pagerbti (ar pagarbinti) tuos

materialius dalykus, pamirštant, kad Jėzus aiškiai pasakė, jog „*Dievas yra dvasia, ir Jo garbintojai turi šlovinti Jį dvasia ir tiesa.*“ (Jn 4,24)

Ankstyvą pirmųjų Velykų rytą moterys prie Jėzaus kapo rado „akmenį nuritintą nuo kapo, o įėjusios vidun, neberado Viešpaties Jėzaus kūno“ ir išgirdo klausimą bei atsakymą: „*Kam ieškote gyvojo tarp mirusiųjų? Nėra Jo čia, Jis prisikėlė!*“ (Lk 24,2-3; 5-6)

Taigi paklauskime savęs, ar galime švęsdami Kristaus prisikėlimą širdimi pritarti giesmei:

Lenkiuosi Tau, o prisikėlęs Viešpatie, nes vertas Tu gyriaus, meilės, padėkos.

Prieš Tavo sostą aš su atpirktais klaupiuos.

Šlovė Tau, Viešpatie, dabar ir visados!

(Giesmių vainikas 83)

Gerų minčių trupiniai

Kryžius yra niekas be To, kuris ant jo buvo paaukotas. Jei tavo širdis yra prie kryžiaus, bet ne prie Kristaus, tavo tikėjimas yra tuščias.

Jonathanas Edwardsas

Kuo ilgiau gyvenu, tuo labiau dėkoju Dievui, kad negaliu Jo iki galo suprasti. Nes jeigu Jis nebūtų didesnis, negu aš pajėgiu suvokti protu, Jis negalėtų valdyti pasaulio ir juo labiau – išgelbėti.

Olè Halesbis

Šiame pasaulyje įmanoma išverti tik todėl, kad Tas, kuris pasaulį nugalėjo, ateis dar kartą.

Jochenas Kleperis

Kryžius gali tapti stabmeldystės objektu, jei jam suteikiama ypatinga galia, kurios jis neturi. Tikrasis kryžiaus supratimas ateina per Kristų ir Jo auką, o ne per fizinį simbolį.

Juozas Kažukauskas

Susitaikyti reikia ne Dievui su pasauliu, o nuodėmingam žmogui su Dievu.

Kęstutis Daugirdas

Jūs galite mus paremti

Jūs taip pat galite prisidėti prie Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjungos misijos ir darbų finansiškai, savo tarnavimu, rankomis, maldomis.

Pagal LR Gyventojų pajamų mokesčio įstatymą, dirbantis fizinis asmuo gali skirti iki 1,2% savo jau sumokėtos pajamų mokesčio sumos organizacijai, turinčiai teisę gauti paramą.

Kaip tai padaryti?

Kasmet iki Gegužės 1 d. Jums reikia užpildyti prašymo FR0512 formą:

- arba Internetiniu adresu <http://deklaravimas.vmi.lt> (žr. [video-instrukcija](#));
- arba padaryti tai, apsilankius [artimiausiame VMI skyriuje](#).

Rekvizitai FR0512 formos pildymui:

Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga

Įmonės kodas (paramos gavėjo kodas): 192077697

Iš anksto dėkojame už paramą, teatlygina jums Dievas.

[Norėdami gauti "Tiesos Draugas Ekstra" naujienlaiškį, spauskite čia](#)

Lietuvos evangelikų baptistų
bendruomenių sąjunga

Valstybės pripažinta
krikščioniška bendrija

Kranto 2-oji g. 5,
45263 Kaunas

tde(at)baptist.lt
www.baptist.lt

Įmonės kodas 192077697
AB SEB Vilniaus Bankas
Banko kodas 70440
Sąskaitos Nr.
LT79 7044 0600 0415 1925